

POSEIDON

Mai mult decât profesie, pasiune!

INTERVIU

Comandor Ionel PREDA:

*„Noile generații de maiștri
evoluează în pas cu
societatea din care provin”*

PE URMELE
AMIRALULUI IOAN
MURGESCU, LA ECOLE
NAVALE DE BREST

DOSAR

„Mircea” - Veteranul valurilor, la 80 de ani

CUPRINS

EDITORIAL

Metamorfoza lui Poseidon pag. 3

ACTUALITATE

Scafandrii de luptă, în vizită la viitorii maiștri militari de marină pag. 4

Ziua Mondială a Apei 2019 pag. 5

Elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, premiați la TEHNONAV Junior pag. 5

Predare de ștafetă pag. 6

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, o „școală altfel” pag. 6

ABSOLVIRE

Ceremonia de absolvire a promoției 2019 „Nicolae Bălcescu 200” pag. 7

INTERVIU

Comandor (r) ing. Ionel Preda: „Mi-am făcut doar datoria față de Marina Română” pag. 8

DOSAR

Nava-școală „Mircea” – 80 de ani în serviciul Forțelor Navale Române pag. 11

Ducem mai departe Spiritul lui Mircea pag. 12

NS „Mircea” – 80 de ani de instrucție marinărescă celebrați, pe mare, între două destinații pag. 13

Testimonial: Elev cap. Ioana Bota spune povestea unei fete care a petrecut 94 de zile la bordul NS „Mircea” pag. 14

Pe urmele tânărului Ioan Murgescu la Ecole Navale de Brest pag. 16

Inedit: Vizită la baza de submarine din Brest pag. 17

Unitate în diversitate: Când pasiunile comune se transformă în limbaj universal pag. 18

Elevii militari intră în grațiile Zeului Neptun prin boțelul marinăresc pag. 19

TRADIȚII MARINĂREȘTI

Sifleea – istoria de dincolo de legendă pag. 20

POSEIDON

Mai mult decât profesie, pasiune!

Coordonator: Pcc. Cristina SÎMBETEANU;

Redactori: Elv. cap. Valentin NEAGU, Elv. cap. Daniel CHESOIU, Elv. cap. Ioana BOTA, Elv. cap. Sebastian DRÎNGU, Elv. frt. Andreea VINTILĂ

Foto: Cristina SÎMBETEANU, Bogdan DINU, Elv. cap. Valentin IACOB

Tehnoredactare: Cristina SÎMBETEANU

EVENIMENTE

„Cadet în Forțele Navale” pag. 22

Debut de an școlar pentru 128 de viitori maiștri militari de marină pag. 22

EXPERIENȚE

Elevii militari, la exercițiul tactic cu trageri de luptă

„TOMIS 19.11.II” pag. 23

ECOLOGIE

De Ziua Internațională a Mediului Marin, acționăm pentru ape pag. 24

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI ÎN ȘCOLI

Stimulăm creativitatea copiilor cu ateliere de matelotaj pag. 25

JURĂMÂNT MILITAR

„Jur credință patriei mele, România” pag. 26

ȘTIINȚĂ

Sesiunea de comunicări științifice a elevilor pag. 27

PARADĂ MILITARĂ

101 ani de la Marea Unire, marcați, în pas de defilare, pe sub Arcul de Triumf pag. 28

GEST UMANITAR

Un strop de speranță pentru o familie nevoiașă pag. 29

Donăm sânge de marinar pag. 29

GÂNDURI PENTRU SUFLET

„Unde se duc sentimentele ce nu au fost niciodată trăite?” pag. 30

„Am ochii înghețați, stau pe mal și te privesc” pag. 30

Știu ce ai făcut astă vară pag. 31

Revista Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale “Amiral Ion Murgescu”

Metamorfoza lui POSEIDON

Dăm startul unei noi serii, îmbunătățite, a revistei POSEIDON, cu un format nou, actual, adaptat vremurilor, care să ne definească fidel interesele și personalitatea, pe scurt, aveți în fața dumneavoastră oglinda noilor generații de maiștri militari aflați la început de drum.

Pentru acest număr special, dacă îl putem numi așa, am ales ca centru gravitațional cel mai pregnant eveniment al anului 2019 și anume marșul aniversar al navei-școală „Mircea”. Veți găsi în nucleul acestui număr un dosar dedicat periplului de 94 de zile de la Constanța la Hamburg și retur al elevilor militari din promoția 2018-2020. V-am pregătit mărturii la rece, dar și articole despre locuri și situații inedite, așa cum este, de exemplu, vizita la baza de submarine din Brest, un punct fierbinte în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial, astăzi un loc puternic amprentat de istorie, dar ferit de ochii publicului.

O nouă filă din povestea noastră începe, așadar, cu o călătorie inițiativă. Vă invităm să ne redescoperiți, să ne aflați principiile, idealurile, valorile și preocupările. Într-o lume în care mulți tineri de vârsta noastră visează să devină influenceri, noi alegem să inspirăm prin propriul exemplu.

Lectură plăcută,
Redacția

Scafandrii de luptă, în vizită la viitorii maiștri militari de marină

„Dacă ar fi ușor, oricine ar putea face!” – aceasta este deviza luptătorilor din cadrul Forțelor pentru Operații Speciale.

Pregătiți să facă față celor mai dificile provocări pe uscat, în tenebrele adâncurilor, dar și la altitudini amețitoare, scafandrii Forțelor Navale pentru Operații Speciale au lăsat, marți, 5 martie, de-o parte misterul care, de obicei, îi învăluie pe ei și misiunile lor și au venit să le vorbească viitorilor maiștri militari de marină

Viitorii maiștri militari, vizită de documentare în Portul Militar Mangalia

Elevii de anul II ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au mers, pe 28 martie, în vizită de documentare, în Portul Militar Mangalia, la Diviziunile 50 Corvete și 150 Nave Purtătoare de Rachete.

Mai întâi, elevii au urcat la bordul Corvetei 264 „Cam. Eustațiu Sebastian”, unde au vizitat punctele de luptă de la fiecare specialitate în parte: Timonerie, Artilerie navală, Arme sub apă, Radiolocație, Comunicații navale, Mecanică și Electromecanică navală.

La fiecare punct de luptă, viitorii tehnicieni militari de marină au observat îndeaproape și chiar au operat echipamentele specifice pe care le studiază în școală. Elevii au fost asistați de

despre provocările, oportunitățile și frumusețea profesiei de scafandru militar în trupele de elită ale Armatei României.

Elevii militari i-au ascultat cu atenție, i-au privit cu admirație, pentru ca la finalul prezentării să-i poată asalta cu întrebări. Cu răbdarea și profesionalismul care-i caracterizează, scafandrii de luptă le-au oferit detaliile pașilor de urmat pentru a deveni maiștri militari în Forțele Navale pentru Operații Speciale.

maiștri militari, care i-au ajutat să-și îmbunătățească bagajul de cunoștințe.

Cea de-a doua navă gazdă de la Mangalia a fost NPR 190 „Lăstunul”, bastiment de luptă aflat în subordinea Divizionului 150 Nave Purtătoare de Rachete. La bordul acestei nave, elevii militari au observat o tehnică de propulsie diferită și anume cea asigurată de turbine, fapt care le-a permis să facă o comparație cu tehnica clasică (motoare) văzută anterior la corvetă.

Conducerea celor două diviziuni, precum și echipajele navelor și-au exprimat încântarea față de vizita elevilor și au afirmat că speră ca, după absolvire, cei peste 50 de viitori maiștri militari de marină să aleagă să le devină colegi.

Eleve premiate de Liga Maiștrilor Militari de Marină cu bursa „M.m. Cătălin Rădoi”

Rezultatele meritorii la învățătură vor fi întotdeauna răsplătite la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Două eleve din anul I și, respectiv, anul II au fost premiate, miercuri, 13 februarie, cu bursa „M.m. Cătălin Rădoi”. Distincția se acordă semestrial de către Liga Maiștrilor Militari de Marină elevilor cu cele mai mari medii.

Pentru rezultatele deosebite obținute la examenele de la finalul primului semestru din anul școlar 2018-2019, premiul a mers la Elv. Ioana Marilena Bota, din anul I, cu media 9,23 și la Elv. Cap. Aurelia Dumitrache, din anul II, specialitatea Radiolocație Navală, cu media 9.89.

Trei elevi ai Școlii de Maiștri de Marină la „POSEIDON 19”

Trei elevi de anul II ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-au antrenat, în perioada 04-08 martie, împreună cu marinarii militari, în condiții reale, pentru lupta contra minelor marine, în cadrul exercițiului multinațional naval „POSEIDON 19”.

Elevii de la specialitățile Arme sub apă, Comunicații navale – observare semnalizare și Motoare și mașini navale au petrecut cinci zile pe mare, la bordul dragorului maritim „Lt. Dimitrie Nicolescu” (DM 29), unde, alături de tehnicieni militari cu experiență, au putut pune în practică noțiunile învățate la cursuri. Elevii militari au avut, așadar, șansa de a experimenta la prima mână atribuțiile pe care le vor primi la nave, anul acesta, după finalizarea studiilor.

Ziua Mondială a Apei 2019

Atragem atenția asupra risipei de apă potabilă

„Nu lăsăm pe nimeni în urmă” este, tradițional, o deviză de solidaritate a militarilor. Sintagma a devenit și motto-ul de anul acesta al Zilei Mondiale a Apei, celebrată și la Constanța. Zece elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-au alăturat, vineri, 22 martie, în calitate de voluntari, acțiunii de conștientizare „Dăm apă cu porția”, organizată de Comitetul Național Român pentru Drepturile Copilului filiala Constanța, în incinta unui hypermarket din oraș.

Echipa de voluntari, din care au făcut parte și elevii militari, și-a imaginat că se află pe o navă în marș, la bordul căreia consumul de apă trebuie raționalizat. Astfel, voluntarii au împărțit fiecărui client al magazinului câte o sticlă cu apă, un gest simbolic pentru a atrage atenția asupra importanței exploatații responsabile a resurselor de apă potabilă de pe planetă. Ziua Internațională a Apei a fost marcată la Constanța în acest mod inedit pentru al nouălea an consecutiv. Acțiunea a fost primită de constănțeni cu surprindere, dar și cu entuziasm, majoritatea promițând că se vor gândi mai bine înainte de a mai irosi apa potabilă în viața de zi cu zi.

La nivel mondial, mesajul „Nu lăsăm pe nimeni în urmă” face referire la dreptul natural al fiecărui om la resurse de apă potabilă. În anul 2019, pe glob încă trăiesc miliarde de persoane care nu

au acces la apă potabilă. Grupuri compuse din migranți, refugiați, populații indigene și mulți alții sunt adesea marginalizate și se confruntă cu discriminarea atunci când vine vorba de acces la apă potabilă. În acest context, obiectivul Națiunilor Unite este ca, până în anul 2030, tot globul să aibă acces la resurse de apă potabilă, după cum se arată pe portalul www.worldwaterday.org.

Elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, premiați la TEHNONAV JUNIOR 2019

Doi elevi de anul II ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Aurelia Dumitrache (Radiolocație navală) și Iulian-Orlando Vlase (Motoare și instalații electrice) au obținut, vineri, 5 aprilie, locul I și locul II la Conferința Națională a Studenților și Elevilor în Domeniul Științelor Inginerești „TEHNONAV JUNIOR”, eveniment organizat de Facultatea de Inginerie Mecanică, Industrială și Maritimă din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța.

Cei doi viitori marinari militari, sub coordonarea prof. Cpt.cdor Valentin Nae și prof. Irina Pavel, au susținut două lucrări practice la Secțiunea „Preambul Ingineresc”: prima lucrare s-a numit „Platformă de laborator pentru studiul circuitelor basculante”, iar cea de-a doua lucrare prezentată a fost „Sursa de tensiune stabilizată 0÷20 V; 1÷3 A”.

Efortul și creativitatea elevilor militari au fost răsplătite, de asemenea, și cu premiul I oferit de operatorul portuar Chimpeș.

Aflată deja la ediția a IX-a, Conferința TEHNONAV Junior promovează lucrări originale ale tinerilor cercetători care-și desfășoară activitatea în domeniul

științelor inginerești, precum și ale elevilor interesați. Conferința încurajează cercetarea științifică ce contribuie la formarea profesională a viitorilor ingineri și la lărgirea orizontului lor de cunoaștere.

PREDARE DE ȘTAFETĂ

Ceremonie specială, joi, 18 aprilie, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Viitorii absolvenți din anul II au predat cheia școlii și drapelul de luptă al subunității de elevi colegilor lor de anul I.

Festivitatea s-a desfășurat în Aula școlii, în prezența întregului batalion de elevi și a personalului unității de învățământ. În calitate de încheietor de an, Elv.plt.maj. Cristian Buhum i-a predat cheia școlii succesorului său, Elv.cap. Marius Negulescu. Acestuia din urmă îi revine de acum onoarea și

responsabilitatea de a le purta de grijă și de a fi un exemplu de verticalitate și moralitate pentru colegii săi de anul I și anul II deopotrivă.

Drapelul de identificare al batalionului de elevi are și el de astăzi un nou gardian, Elv.frt. Alexandru Soare, care a primit simbolul de la predecesorul său, Elv.cap. Claudiu Trefil. Evenimentul de tradiție în învățământul militar a avut loc cu două zile înainte ca elevii de anul I să se ambarce la bordul Navei Școală „Mircea”, care se pregătește de plecare în marșul de instrucție anual.

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, o „școală altfel“

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale a însemnat, miercuri, 10 aprilie, „Școala Alt-fel“ pentru elevii de clasa a V-a, de la Școala Gimnazială nr. 37 din Constanța.

Micuții l-au avut ghid pe maistrul militar de comandă al unității, M.m.p. Laurențiu

Dragomir, care le-a prezentat de la sala de tradiții a școlii militare de maiștri de marină, până la cabinetele și laboratoarele în care se formează viitorii marinari militari. Desigur, turul a fost însoțit și de povești frumoase despre tradițiile marinărești, misiunea și specificul școlii.

După ce au văzut cabinetul de Marinărie, unde au învățat despre noduri marinărești, tipuri de nave militare și nu numai, elevii de gimnaziu s-au declarat sincer impresionați. Noi le mulțumim pentru vizită și îi așteptăm în mareafamilie a Forțelor Navale în anii următori!

Ceremonie de absolvire a promoției 2019

„Nicolae Bălcescu 200“

Nostalgia finalului unei etape, atenuată de entuziasmul unui nou început extrem de promițător sunt doar două dintre trăirile pe care cei 55 de absolvenți ai promoției 2019 „Nicolae Bălcescu 200“ a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ le-au avut miercuri, 31 iulie, la ceremonia de absolvire și înaintare în grad.

În prezența șefului Statului Major al Forțelor Navale, Viceamiral dr. Alexandru Mîrșu, cei 55 de absolvenți, dintre care patru fete, au primit primul grad din cariera militară, acela de maistru militar clasa a

V-a și, respectiv, agent.de poliție.

Din această toamnă, 51 dintre absolvenți vor fi încadrați în unități ale Forțelor Navale Române, iar patru vor ocupa posturi în structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, la Poliția de Frontieră. Pentru prima dată în ultimul deceniu, ceremonia de absolvire s-a desfășurat pe platoul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Bucuria și emoțiile celor mai noi maiștri militari din marină au fost împărtășite de cadre militare active sau în retragere, reprezentanți ai autorităților locale, precum și de rude și de apropiați.

Cu toate acestea, existau și oameni precum Comandantul Institutului Contraamiral ing. Ilie Ștefan, care de două ori pe săptămână vizita studenții la cercurile științifice și purta discuții academice cu aceștia. Discuțiile acestea au fost fundamente pentru performanța obținută de unii la concursuri naționale. De asemenea, noi, studenții ne mai întâlneam cu dumnealui și prin librării, chiar dacă învoirile noastre erau cam rare și de cele mai multe ori la sfârșit de săptămână. Cu timpul au început să apară la catedre ofițeri de marină cu experiență, ingineri tineri, absolvenți de Politehnică, iar magazinele s-au umplut cu piese pe care studenții le puteau folosi pentru a învăța cu ajutorul lor. Nu știu de ce, dar parcă sărăcia acelor ani se resimte și acum. Istoria pare că se repetă prin lipsa de cadre didactice și de maiștri militari cu „mâini de aur”, prin magazinele de piese goale, prin lipsa tehnicii și aparaturii moderne, dar și prin dezinteresul unor și prin învoirile aproape zilnice pe care elevii le primesc în schimb să aibă parte de îndrumări către lectură, către studiu și lucru.

În acest context, ce așteptări aveți de la elevii dumneavoastră odată ce își vor lua în primire primele funcții la navă?

Așteptările pe care le-am avut și încă le am de la elevii mei sunt mari, poate exagerat de mari. Aștept să văd că respectă Drapelul de Luptă oriunde l-ar vedea și că au permanent înaintea ochilor deviza „Onoare și Patrie”. Aștept să fie loiali și credincioși Forțelor Navale Române și, mai mult decât atât, să fie demni urmași ai celor care au făcut cinste Marinei Române și demni în fața partenerilor din NATO. Înainte de toate, însă, aștept de la elevii mei să studieze cu atenție materia de specialitate, să promoveze examenele cu rezultate dintre cele mai bune, iar la finalul perioadelor de

stagii de practică să fie apreciați cu cele mai bune calificative. Le-am spus adesea că numai teraedrul ale cărui vârfuli înseamnă Școală – Carte – Educație – Tradiție este stabil oricum l-ai așeza, fiecare latură conținând trei legături și trei rezeme – condiția de stabilitate din Mecanică. Aștept ca acești elevi să se încadreze în cerințele funcțiilor de la bordul navelor și, prin rezultatele și aprecierile obținute și prin dovezile de camaraderie și onestitate, să facă cinste comandantilor și profesorilor din școala absolvită. Să fie exemple pentru subordonați. Aștept să-i văd că studiază în conținut, că sunt interesați să devină din ce în ce mai buni. Vreau să îi regăsesc într-o perpetuă căutare a noutăților din domeniul lor de activitate. Numi doresc să-i văd cantonând în mediocritate, mai ales că au suficiente posibilități intelectuale și fizice încă neexploitate. Aștept să-i văd împliniți sufletește, generoși și apreciați în societate, ducând mai departe valorile și tradițiile marinei militare.

Privitor la pregătirea viitorilor maiștri militari de marină, ce recomandări ați face conducerii școlii sau chiar conducerii Forțelor Navale pentru a îmbunătăți calitatea educației?

Există mai multe moduri de a conduce: autocratic, democratic sau mediat, cu rezultate notabile, dar, în general, pe durată scurtă. Din experiență am constatat că exemplul personal este cel mai eficient. Mobilizarea puternică și persistentă a subordonaților se bazează pe încrederea generată de exemplul personal și de sinceritatea promovate de către cel aflat la conducere. Apropierea de elevi, atragerea și motivarea acestora spre pregătire în toate formele: intelectuală, fizică, dimineața, după-amiaza, în cursul săptămânii, sâmbăta, în cazul nostru și considerarea

dorințelor lor duce la dezvoltarea unui proces de instruire și educare cu rezultate foarte bune. Viitorii maiștri militari trebuie să conștientizeze poziția normală a tehnicianului militar la bordul navei, ca specialist cu înaltă pregătire și posesor al unui bagaj vast de cunoștințe de specialitate și de cultură generală. În aceeași notă, sunt de părere că dotarea cabinetelor și trecerea la laboratoare trebuie menținută în atenția conducerii Statului Major al Forțelor Navale. Această situație rezolvată ar atrage elevii spre însușirea aprofundată a cunoștințelor teoretice și la formarea deprinderilor necesare. De asemenea, apreciez că invitarea unor personalități care să susțină prelegeri, cursuri și demonstrații practice aduce multe beneficii oricărei școli. Mai mult, conținutul planurilor de învățământ și al programelor analitice trebuie schimbat în acord cu tendințele de dezvoltare a Forțelor Navale. Inițierea unui program de împrumut inter-biblioteca cu școlile similare din străinătate, concomitent cu unul de schimburi de experiență și programe interșcolare, care să includă trimiterea elevilor români în străinătate și primirea celor străini în această școală, mai ales cu țările membre NATO, ar aduce reale beneficii școlii, personalului didactic și elevilor.

Nava-școală „MIRCEA”

80 de ani în serviciul Forțelor Navale Române

Anul acesta, nava-școală „Mircea” împlinește 80 de ani de la intrarea sa în serviciul Marinei Române. Aniversarea a fost marcată printr-un marș de instrucție istoric, ce a avut ca destinație portul Hamburg, pe Elba, locul de unde velierul simbol la Forțelor Navale Române își începea periplul care a marcat destinele a zeci de generații de marinari militari și civili.

Itinerariul de marș a cuprins 12 porturi din

nouă țări, 94 de zile și un infinit de trăiri, experiențe unice și amintiri cât pentru o viață întreagă pentru cei 32 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, care, în 2019, au efectuat marșul anual de instrucție cu bricul „Mircea”.

Pe drumul spre Hamburg, nava-școală românească a avut escale în porturile: Siracusa (Italia), Barcelona (Spania), Almeria (Spania), Cadiz (Spania), Brest (Franța),

Rouen (Franța), Haga (Olanda), Hamburg (Germania). La întoarcerea spre România, velierul a refăcut traseul său inițial de ajungere în țară după ieșirea din șantierul naval Blohm und Voss, cu escale în: Southampton (Marea Britanie), Lisabona (Portugalia), La Valletta (Malta) și Istanbul (Turcia).

Cum s-a văzut marșul aniversar de instrucție prin ochii cadetilor, aflați din dosarul care urmează!

Ducem mai departe

Spiritul lui Mircea

Din 1939, nava-școală „Mircea” este coloana vertebrală a practicii de vară pentru elevii și studenții militari. Orice marinar, înainte de a se putea numi un veritabil profesionist, are nevoie să învețe să înlănțuească marea cu ajutorul velelor. Este de datoria fiecărui tânăr marinar să învețe, mai întâi, de la vapor și să își însușească limbajul mării.

Voiajul cu nava-școală „Mircea” este pentru majoritatea tinerilor lupi de mare primul contact veritabil cu provocările profesiei pe care și-au ales-o. „Mircea” nu-și pregătește neapărat cadetii pentru o slujbă, ci, mai degrabă, le dezvoltă aptitudinile necesare și le șlefuieste caracterul pentru ca ei să devină onorabili posesori ai gradelor militare.

Un proverb asiatic străvechi ne învață că este inutil să cauți printre ramuri ceea ce se găsește numai la rădăcină. Pentru a-și înțelege viitoarea profesie, viitorii marinari militari trebuie să cunoască istoria Forțelor Navale

Române, să deprindă adevărata moștenire, aceea a tradițiilor marinărești, clădite pe valori adânc înrădăcinate în structura poporului român.

Din toată această iscusință, din tot acest devotament față de patrie s-a născut și spiritul „Mircea” – cea zestre pe care o poartă în sacul de marinar fiecare tânăr care coboară pe schela navei, la finalul marșului de instrucție.

„Mircea” și-a lăsat amprenta pe carierele a mii de ofițeri și maiștri militari de marină. Iar așa cum se spune, că prima iubire dă tonul tuturor celor care vor urma în viață, este la fel și cu cei care au făcut practică la bordul bricului. Spiritul „Mircea” este de fapt spiritul învingătorului, al marinarului care poate trece cu nava prin furtuni și foc și să se întoarcă mereu la țarm victorios, cu nava intactă.

Totodată, spiritul „Mircea” se fundamentează pe grija și pe respectul față de cei cu care împarti aceeași cazarmă, aceleași bucurii, aceleași neajunsuri.

Importanța și relevanța unui velier într-o lume care a de-

pășit de mult secolul vitezei se regăsește într-un citat care, din păcate, rămâne neatribuit: „nava cu vele nu are la bord negustori și nu se grăbește; timpul este direct proporțional cu pregătirea. Condițiile grele, nefavorabile asigură o pregătire performantă. Vântul care umflă velele nu costă bani”. Dar în aceste condiții prinde contur spiritul „Mircea”, cea dragoste pentru marea văzută din larg, disciplina de a realiza fără greșală manvrele. „Spiritul marinăresc a încolțit atunci când omul a reușit să înhame vântul” și s-a avântat către orizonturi nebănuite.

Vântul este un propulsor care nu costă nimic, dar compensează prin capricii, fiind când blând ca mângâierea mamei, când fioros ca zmeul din poveste. În fața forței naturii, marinarul dă testul suprem al iscusinței și istețimii. În vânt și în valuri s-a făurit elita Marinei Române și nu exagerăm cu nimic numind marșul de instrucție un drum inițiativ pentru orice tânăr lup de mare la început de drum.

NS „Mircea” – 80 de ani instrucție marinărească celebrați, pe mare, între două destinații

Ziua de 17 mai a fost una specială la bordul Navei Școală „Mircea” aflată în marșul anual de instrucție. Velierul a aniversat 80 de ani de la intrarea sa în serviciul Marinei Militare Române, pe mare, în drum spre Barcelona, cea de-a doua escală a itinerariului de instrucție de anul acesta.

La venerabila sa vârstă, chiar de ziua ei, nava școală a dovedit încă o dată că dispune de o forță inepuizabilă de a instrui numeroase generații de acum încolo. De la plecarea din Siracuza, velierul a înfruntat o mare neprietenosă, care, pe timpul nopții, a atins și gradul 6, cu valuri uriașe care spălau puntea la răstimpuri. Bustul domnitorului Mircea cel Bătrân, amplasat în bompresul navei, a spintecat valurile la fel de neînfricat ca și acum 80 de ani. Despre cum se simte velierul „Mircea” la 80 de ani ne poate spune chiar comandantul navei-școală, comandorul Mircea Târhoacă: „Nava-Școală «Mircea» se simte bine, este bucuroasă că în fiecare an execută marșuri internaționale de instrucție, că vin la bordul său foarte mulți cadetii români și străini care se instruiesc și care pleacă părăsind schela navei ca niște adevărați marinari.”

Ca și acum 80 de ani când a devenit nava-școală a Forțelor Navale Române, bricul „Mircea”, așa cum îl recunosc românii, a rămas una dintre cele mai moderne nave de instrucție din categoria sa. „Cred că și astăzi, NS «Mircea», prin ultimele actualizări de echipament de care a avut parte anul trecut și în acest an, poate fi considerată un velier destul de modern, care va face față mulți

ani de acum încolo”, completează comandorul Mircea Târhoacă.

Totuși, după toate etapele de modernizare prin care a trecut în cele opt decenii de când pregătește marinari militari, tradițiile la bordul velierului au rămas intacte. Câteva dintre ele ni le amintește tot comandantul navei: „Manera velelor, tradiția de a întinde și a strânge velele și multe alte activități care se efectuează la bordul navei precum curățenia generală, când se face bricuirea navei (n.r. cadetii spală puntea cu apă de mare și nisip) au rămas neschimbate de acum 80 de ani”.

Spiritul Navei-Școală „Mircea” este proverbial nu doar pentru Forțele Navale Române, ci îl putem considera o valoare națională, iar el evoluează constant. Fiecare generație de cadetii care se instruiește la bord vine cu propria amprentă pentru consolidarea acestei valori. „În fiecare an, în fiecare generație care sosește la bord, găsim adevărați continuatori ai spiritului «Mircea» și foarte mulți dintre cadetii care absolvă această instruire la bord își doresc apoi să ajungă să facă parte din echipajul navei, iar acest lucru înseamnă că spiritul «Mircea» cu siguranță va merge înainte mulți ani de acum înainte”, mai crede comandantul NS „Mircea”, comandorul Mircea Târhoacă.

Momentul istoric al aniversării rotunde de care a avut parte nava-școală nu putea trece fără a fi consemnat și mesajul Statului Major al Forțelor Navale, prezentat în fața echipajului în acest context de către comandantul marșului, comandorul Gabriel Moise: „Se spune adesea că nicio dată nava nu este mai presus de

echipajul ei. Acest lucru înseamnă că, dacă această navă a împlinit 80 de ani și arată bine – veți vedea prin fiecare port în care vom avea escală că vom primi cuvinte de laudă, iar acest lucru denotă faptul că cei de la bordul navei și-au făcut datoria. Mă refer în principal la echipajele permanente care au fost în decursul celor 80 de ani la navă, dar și la echipajele temporare. Mă refer și la studenții Academiei Navale și la elevii Școlii de Maiștri care, anul acesta, ați reușit și dumneavoastră să intrați în marea familie a Navei Școală Mircea. Nicio clipă să nu uitați că simbolurile vorbesc în primul rând despre oameni, vorbesc despre noi, mai ales aici la bordul Navei Școală «Mircea». De aceea noi trebuie să ne gândim mereu la oamenii care au fost la navă, la ce au făcut ei pentru această navă și astfel să ducem mai departe efortul dumnealor. Nu uitați că și dumneavoastră ați participat la acest marș istoric și nu uitați să le împărtășiți și altora povestea Navei Școală «Mircea», să le vorbiți despre simbolul pe care îl reprezintă pentru Marina Militară Română, iar făcând asta vă veți da seama că veți avea o satisfacție imensă. Dați-mi voie să spun încă o dată La Mulți Ani, «Mircea»! La mulți ani echipajelor care s-au succedat în cei 80 de ani la bord și desigur La Mulți Ani echipajului din care, cu onoare, fac și eu parte anul acesta”.

Elev caporal Ioana Bota spune

Povestea unei fete care a petrecut 94 de zile la bordul NS „Mircea”

Când am aflat că marșul de instrucție din acest an urma să dureze 94 de zile, primul meu gând a fost că este o perioadă prea lungă. Mă gândeam cum voi putea sta atât de mult timp departe de familie, de prieteni. Totuși, prima zi petrecută pe Bricul „Mircea” mi-a schimbat percepția.

Pe 16 aprilie, puțin trecut de ora 07.00, am urcat la bordul navei, alături de cei 31 de colegi ai mei și de cei 56 de studenți ai Academiei Navale. Fiecăruia dintre noi i s-a permis să ia doar atât cât încapă în raniță, ținutele militare și strictul necesar pentru igiena personală.

Din prima zi am știut că mă aștepta o experiență memorabilă, fascinantă, care va rămâne cu mine pentru totdeauna. Vizitasem bricul și cu alte ocazii, însă acum pășeam în cazarma fetelor cu o doză ciudată de emoție. Un spațiu îngust, gol, străjuit doar de un rând de chesoane, ce m-a făcut să mă întreb unde vom încăpea acolo toate cele 13 fete. Ne-am luat în primire hamacurile și am urmărit cu atenție instructajul complet de „asamblare” a ceea ce avea să fie dormitorul nostru pentru următoarele patru luni. Eram entuziasmată, pe de-o parte, iar de pe altă parte aveam și un soi de neliniște. Neliniștea s-a risipit după prima noapte de somn în hamac. Sinceră să fiu, la început nu mi-a plăcut deloc. Aveam senzația că mă dor toate oasele și că abia mă pot dezmoți (noroc cu înviiorarea!). Cu fiecare zi care trecea, fiecare dintre noi prindea tot mai multă dexteritate la întinderea sau strângerea hamacului în timp record. Ne simțeam deja ca adevărați!

Zilele de instrucție la bordul navei sunt trase la indigo, planificate și executate perfect până la cele mai mici detalii, iar programul este același și pentru fete și pentru băieți. Fiecare zi începe cu deșteptarea, la ora 06.00,

urmată de înviiorare și timpul alocat igienei personale. Urmează sectoarele, masa de dimineață și, firește, timpul alocat instrucției, care înseamnă urcări repetate în arboradă, întinsul și strânsul velelor, etc. De la început am fost fascinată de ideea urcării în înaltul catargelor.

Antrenamentul pentru urcările în arboradă a început încă din primele zile la bric, când încă ne pregăteam de plecare. S-au ocupat de noi domnișoara aspirant Laura Zburlea, singura femeie din echipajul de bază al navei-școală „Mircea” și maiștrii militari clasa a II-a Marius Tomița și Nicu Chirilă. Aș vrea să spun că au fost indulgenți și permisivi cu noi, mai ales cu fetele, dar nu a fost cazul. De la ei am învățat importanța rigorii și preciziei la bordul unei nave militare. Urcarea în arboradă – care, apropo, atinge o înălțime maximă de 44 de metri, de la linia apei – nu este o joacă, iar măsurile de siguranță nu sunt niciodată opționale.

Primii pași pe grijele au fost timizi, cu genunchii tremurând de emoție și adrenalina și cu palmele puternic strânse în jurul sarturilor. Repetări după repetări, timp de 3-4 ore în fiecare zi, din ce în ce mai sus, nivel cu nivel. Însă odată cu experiența urcării în arboradă creștea în sufletul fiecăruia dintre noi și încrederea în sine. Dexteritatea, ușurința și rapiditatea mișcărilor de urcare aveau să ne stabilească la un moment dat locurile în arboradă, pentru că tot acest exercițiu de „alpinism” are un scop. Cadeții, alături de gradații profesioniști și maiștri militari au un rol foarte important în întinderea și strângerea velaturii.

Mi-a plăcut atât de mult urcarea în arboradă, încât mi-am propus să prind un loc la zburător, ceea ce s-a și întâmplat, iar acolo mi-am desfășurat activitatea pentru tot restul marșului. Sunteți curioși care este senzația

și cum se văd marea, oceanul de la înălțime unui bloc cu patru etaje? Întâi ți se taie respirația, iar fluturii din stomac specifici îndrăgostelii rămân o amintire nostimă. Briza puternică îți învăluie tot corpul; acolo, sus, nu este permisă nicio clipă de neatenție sau relaxare. Echipamentul de protecție trebuie fixat ca la carte, iar operațiunile desfășurate cu maximum de precizie. Ai în permanență toate simțurile alerte. Ești cu ochii larg deschiși, ești cu brațele și tălpile puternic fixate pe catarg și, respectiv, pe țapapie, urechile ciulite la comenzile care vin, de jos, de pe punte. Ce se vede de acolo, de sus, greu poate fi redat în cuvinte, iar sentimentul imposibil de captat în fotografii. Eu am trăit experiența la prima mână și mă consider extrem de norocoasă.

Revenind cu picioarele înapoi pe țarm, în cele 94 de zile de marș, nava a acostat în 12 porturi, din nouă țări, însă cele mai frumoase amintiri rămân cele din Barcelona. Vizitam pentru prima dată vibrantul oraș al lui Antoni Gaudi și am profitat pentru a vizita cât mai multe dintre obiectivele care, anual, atrag milioane de turiști în acest oraș spectaculos. Dintre toate operele arhitecturale ce poartă amprenta lui Gaudi, fără îndoială cea mai spectaculoasă este basilica „Sagrada Familia”, un monument unic, irepetabil și inedit pe tot mapamondul, sunt sigură. Își merită reputația din plin.

N-aș vrea să minimizez impresia pe care mi-au lăsat-o celelalte 11 orașe-port, fiindcă, din nou, cu toată sinceritatea, experiența marșului de instrucție cu Nava-școală „Mircea” este incomparabilă cu tot ceea ce aduce. Am urcat pe navă cu un set de gânduri, de percepții asupra lumii, asupra profesiei pe care mi-am ales-o, însă la coborârea de pe navă, pe 16 august, după Ziua Marinei Române, mă simțeam deja alt om.

Pe urmele tânărului Ioan Murgescu, la Ecole Navale de Brest

de Daniel Chesoiu

Prima escală franceză a Navei-Școală „Mircea”, din itinerariul de anul acesta, a însemnat pentru elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale oportunitatea de a vizita Ecole Navale de Brest. Dincolo de prestigiul ei în peisajul internațional al învățământului militar de marină, Școala Navală din Brest mai are și o altă semnificație mai aparte. Însuși viceamiralul Ioan Murgescu s-a numărat printre elevii eminenți ai acestei școli, ale cărei cursuri le-a urmat între anii 1864 și 1866.

Istoria ne relatează că, în martie 1864, Murgescu s-a prezentat la concursul organizat de Ministerul de Război pentru trimiterea unui elev care să studieze la această prestigioasă instituție. Astfel, la doar 18 ani, tânărul Ioan Murgescu se înmatricula ca elev al Ecole Navale de Brest, la 1 august 1864. În primul an de studiu s-a remarcat cu rezultate deosebite la învățătură. Aceste rezultate l-au impresionat inclusiv pe ministrul de război de la acea vreme, care a înaintat un referat către Consiliul de Miniștri, prin care formula următoarea propunere: „*elevului Murgescu Ioan trimis în Franța la Școala Navală de la Brest, pentru silința la studiu la care a dat probe, să-i se dea o sumă de*

300 franci din capitolul misiilor, sub titlul de gratificație considerând că asemenea recompense au drept scop a încuraja silința.”

La 1 august 1866, Ioan Murgescu absolvă cursurile prestigioase instituții de învățământ militar naval franceze și se pregătea să ia parte la marșul de instrucție din același an al navei-școală franceze „Jean Bart”. Astfel, printr-o adresă din 4 octombrie 1866 ministrul de marină și colonii al Imperiului Franței l-a informat pe agentul României la Paris că: „*junele Murgescu Ioan, supus român, pe care îl autorizasem în 1864 a urma cursurile Școlii Navale Imperiale, a sfârșit cursurile acestei școli. Îl autorizăm, de asemenea, a face campania vasului școală «Jean Bart», cu asimilația gradului de aspirant de a doua clasă*”. După încheierea studiilor în Franța, Ioan Murgescu a revenit în România la 24 octombrie 1866, fiind încadrat în Corpul Flotei cu gradul de sublocotenent.

Cu aceste relatări istorice în minte, elevii de astăzi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale pășeau, în luna iunie, pe porțile instituției de învățământ militar de marină franceze. Dar, înainte de a trece de porțile școlii, primul lucru care ne-a frapat a fost faptul că, din Portul Militar Brest nu se putea

ajunge la Școala Navală decât pe apă. Am fost preluați, așadar, de un feribot și transportați până la pontonul de la poarta școlii.

Vizita noastră la Ecole Navale de Brest a avut două coordonate. O dată ni s-a făcut turul școlii, iar emoția este de la sine înțeleasă, fiecare dintre noi știind că pe aceleași coridoare pășea cândva unul dintre cele mai mari nume ale Marinei militare române.

În doilea rând, am fost invitați să luăm parte la o serie de activități sportive oarecum inedite, alături de elevii acestei școli. A fost vorba despre o competiție de volei pe echipe mixte și de rezolvarea unui traseu de orientare, tot în echipe mixte compuse din cadeți români și francezi. Fiecare dintre noi am apreciat natura acestei activități, deoarece a permis un nivel de interacțiune și colaborare mai bun decât ne-am fi așteptat. A fost ocazia noastră să socializăm cu elevii francezi, să le punem întrebări despre sistemul lor de învățământ și, bineînțeles, despre țara lor, atât de frumoasă. Dacă ar fi să rezum totul într-o frază, aș spune că a fost un schimb de experiență, pe cât de concentrat, pe atât de complex, care ne-a permis să vedem asemănările și deosebirile dintre sistemul militar de învățământ francez și cel românesc.

În vizită la baza de submarine din Brest

La mică distanță de locul de acostare al navei-școală „Mircea” în portul militar din Brest se regăsește o renumită bază pentru submarine. Istoria acestui obiectiv militar naval începe în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial. Construcția bunkerului a demarat la începutul anului 1941, el fiind gata în vara aceluiași an, când a și început să găzduiască primele două flotile de submarine naziste mutate din Germania în Franța.

Baza de submarine din Brest a fost construită în două etape: în prima fază s-au construit 13 adăposturi pentru submersibile, iar în cea de-a doua fază restul de nouă adăposturi. Bunkerul se întinde pe o suprafață de aproximativ 300 de metri și, inițial, era acoperit de un tavan cu o gro-

sime de trei metri, care, ulterior, a fost augmentată la șase metri. Cu aceste dimensiuni impresionante, bunkerul de submarine de la Brest se remarcă și astăzi ca fiind cea mai mare bază de acest gen construită de regimul nazist pe timpul războiului.

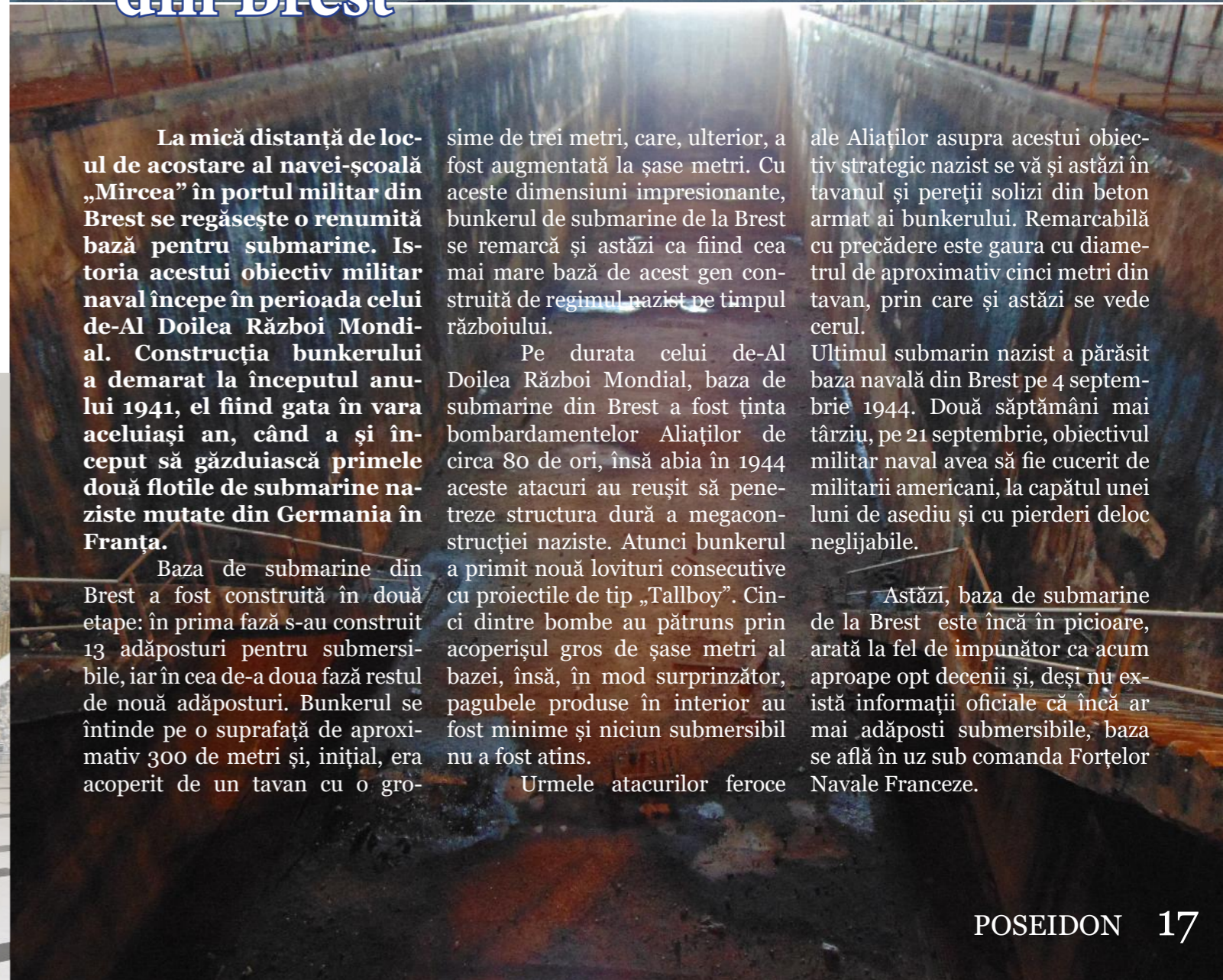
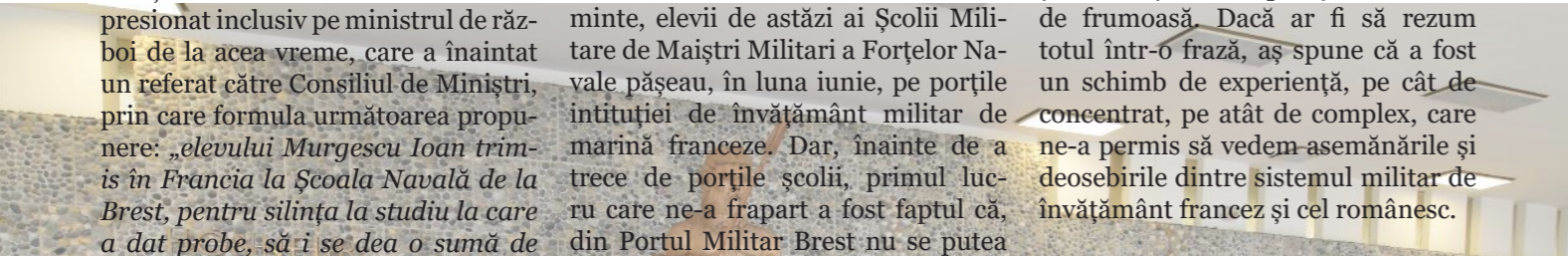
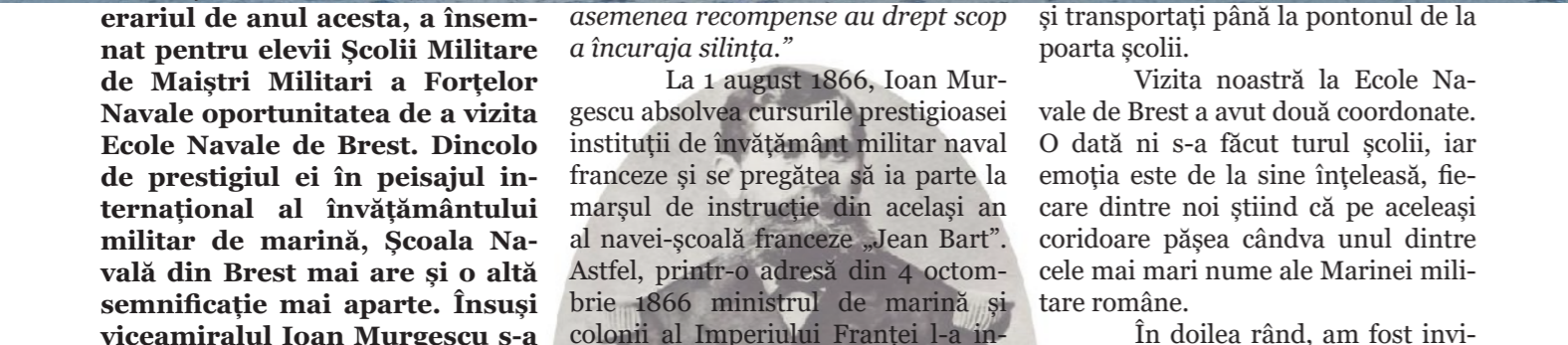
Pe durata celui de-Al Doilea Război Mondial, baza de submarine din Brest a fost ținta bombardamentelor Aliților de circa 80 de ori, însă abia în 1944 aceste atacuri au reușit să penetreze structura dură a megaconstrucției naziste. Atunci bunkerul a primit nouă lovituri consecutive cu proiectile de tip „Tallboy”. Cinci dintre bombe au pătruns prin acoperișul gros de șase metri al bazei, însă, în mod surprinzător, pagubele produse în interior au fost minime și niciun submersibil nu a fost atins.

Urmele atacurilor feroce

ale Aliților asupra acestui obiectiv strategic nazist se vă și astăzi în tavanul și pereții solizi din beton armat ai bunkerului. Remarcabilă cu precădere este gaura cu diametrul de aproximativ cinci metri din tavan, prin care și astăzi se vede cerul.

Ultimul submarin nazist a părăsit baza navală din Brest pe 4 septembrie 1944. Două săptămâni mai târziu, pe 21 septembrie, obiectivul militar naval avea să fie cucerit de militarii americani, la capătul unei luni de asediu și cu pierderi deloc neglijabile.

Astăzi, baza de submarine de la Brest este încă în picioare, arată la fel de impunător ca acum aproape opt decenii și, deși nu există informații oficiale că încă ar mai adăposti submersibile, baza se află în uz sub comanda Forțelor Navale Franceze.

Când pasiunile comune se transformă în limbaj universal

de Valentin NEAGU

În linii mari, multiculturalitatea poate fi definită ca suma mai multor caracteristici, credințe, convingeri și orientări ale indivizilor, într-un spațiu relativ restrâns. În acest sens, multiculturalitatea devine o formă de definire a identităților individuale și, în aceeași măsură, de formare a solidarităților.

Diversitatea culturală sau multiculturalismul se referă la coexistența armonioasă și interacțiunea diferitelor culturi. Un exemplu la scară restrânsă, ce-i drept, de unitate în diversitate multiculturală l-am regăsit și noi, vara trecută, la bordul navei-școală „Mircea”. Am avut șansa de a împărți cazarma cu 14 cadeți străini din opt țări: Albania, Bulgaria, China, Franța, Polonia, Portugalia și Ucraina. A fost o experiență inedită, constructivă, modelatoare.

Începutul coabitării noastre în cazarma 3 a fost șovăitor, prima barieră pe care am întâlnit-o fiind cea de limbă, nu atât în privința expresiilor uzuale în limba engleză, ci în ceea ce privește termenii specifici marinărești, pe care fiecare dintre noi și-i însușise doar în propria limbă. Până în ultima zi a marșului de instrucție însă ajunsesem să vorbim toți aceeași limbă dictată de o pasiune comună, aceea pentru marinărie.

De altfel, cel mai mare

câștig al acestei experiențe de trai la comun, pe navă, cu studenții străini, a fost acela al schimbului de experiență. La început le-am aflat poveștile. Unul dintre cadeții ucraineni cunoștea ceva ce noi, restul, știm doar din cărți sau articole de presă: realitatea războiului civil. Roman Buyar este originar din Crimeea, iar anexarea clandestină a peninsulei de către Federația Rusă i-a separat pe el și pe tatăl său de mama și sora lui. Roman și tatăl său au ales amândoi cariera armelor, în Forțele Navale Ucrainene. Cu toții am depus un jurământ de credință față de patrie, însă unii, așa ca Roman, au ajuns să plătească și tributul. A avut de ales între a rămâne cu familia lui și a-și servi patria chiar cu prețul vieții. A ales să lupte.

Pata de culoare au dat-o însă cadeții chinezi, cei care au uitat pe toată lumea cu disciplina și rigurozitatea lor ieșite din comun. I-am admirat din prima până în ultima zi pentru sânguința lor, însă cred că cele mai multe puncte la simpatie le-au acumulat învățând limba română și nu oricum, ci cu o pronunție aproape fără greșală. Jos pălăria, camarazi!

Nu aș vrea să îl uit pe cadetul turc, cel care s-a remarcat printr-o timiditate aparte, parcă nefirească unui viitor ofițer. După ce ne-am familiarizat, Murat ne-a povestit despre specificul armatei

Turciei. Poate cel mai inedit aspect pe care l-am aflat a fost cel referitor la obediința dusă la extrem a tinerilor ofițeri față de superiorii lor. Loialitatea, încrederea absolută și responsabilitatea asumată complet par să fie ingredientele cheie ale coeziunii în cadrul forțelor armate turce.

Am aflat cât de multe similități există între sistemul românesc de învățământ militar și cel bulgar sau polonez, iar cadeții portughezi ne-au învățat tehnici inedite de execuție a nodurilor marinărești. Câștiguri pe toate planurile!

Cele 94 de zile petrecute în comun în cazarma 3 a bricului „Mircea” ne-au făcut să ne dăm seama cât suntem de asemănători și că puținele deosebiri dintre noi sunt factori care pot consolida cooperarea dintre noi. Fiecare cadet, român sau străin, a părăsit nava la finalul stagiului de practică mai bogat în cunoștințe și mai experimentat.

Îmi doresc să-i reîntâlnesc pe camarazii străini în misiuni, pe mare, când fiecare dintre noi va fi absolvit școala sau academia, să ne punem în comun priceperea și să ne aducem aminte de una dintre cele mai memorabile veri din existența noastră, cea în care am înconjurat Europa la bordul velierului-școală al Forțelor Navale Române.

Elevii militari intră în grațiile Zeului Neptun prin botezul marinăresc

Tradițiile și superstițiile marinărești, vechi de sute de ani, sunt respectate cu sfințenie și în ziua de zi, cu precădere la bordul unui velier școală, așa cum este și „Mircea”. După ce a cutreierat apele în lung și în lat, traversând jumătate de continent, la întoarcerea spre casă, echipajul NS „Mircea” a reușit, într-un final, să dea nas în nas cu tridentul Zeului Neptun. Liniștea unei duminici obișnuite, în Marea Ionică, la bordul navei a fost spulberată dintr-o dată de voce care a venit parcă asemenea unui tunet: „Cine tulbură apele regatului meu? Sunteți oare voi, echipajul navei școală «Mircea»?” Nu greu le-a fost marinarilor și cadeților de la bord să-și dea seama cine li se adresează: însuși Zeul Mărilor.

Un sămbure de teamă începea să incoltească în sufletul fiecărui membru nou al echipajului, iar inima parcă pompa mai cu putere, mai ceva ca la primele urcări în arboradă. Deși părea căzut în adormire pentru cele aproape trei luni în care noi am navigat pe mări și ocean, aveam să aflăm acum că Zeul Neptun a fost mereu cu ochii pe noi și, deși nebotezați după tradiția marinărescă, ne-a ferit de stihiiile mării, ne-a asigurat două treceri line prin temutul Cazan al

lui Neptun – cum i se mai spune Golfului Biscaya și iată-ne astăzi aici, gata să primim botezul prin același ritual îndurat generații de-a rândul de înaintașii noștri.

Într-o clipă, Neptun s-a materializat pe punte, însoțit de necruțătoarele nimfe. „Pentru că v-ați dovedit vrednici, am să vă dau binecuvântarea mea”, a spus zeul, îndemnându-și nimfele să treacă la treabă și să cheme la cazanul de botez primul neinițiat, în cazul nostru, șeful Logisticii, Cpt. cdor Laurențiu Constantin, un veteran al Marinei Militare, însă... mai mult pe la uscat! Priplul inițierii a continuat cu mai tinerii cadeți, care, cu stoicism au ținut piept... la propriu, ghiordelelor cu apă de mare care se revărsau parcă neconținut asupra lor, din toate direcțiile, în mâinile nimfelor.

Astfel, când pe ritmurile dure de muzică rock, când pe acorduri care să ne amintească de rădăcinile balcanice, elevii militari au parcurs fiecare, fără cea mai mică excepție, ritualul botezului marinăresc. Pe lângă dușul forțat cu apă de mare (prea) din abundență (însă bine-venit pe canicula de afară), fiecare nou inițiat a trebuit să deguste din lichidul de „împărtașanie”, de culoarea vinului, însă fără niciun alt atribut asemănător. Rețeta? Simplă: saramură, aseasonată cu ceva mirodenii care să înțepe limba și care să trezească toate simțurile,

cu un pic de făină, un praf de rugeș și, de ce nu, niște rugină, după gust. Pentru viitorii mecanici a existat și un bonus: tratamentul cu vaselină!

Un ritual îndrăgit și îndelung așteptat care s-a desfășurat pe durata a aproximativ 2-3 ore, la puntea centru, sub soarele mediteranean, atmosfera fiind aseasonată din plin cu multă veselie și un sentiment de mândrie, care creștea și creștea, pe măsură ce mai mulți cadeți primeau botezul marinăresc.

Astfel, ca într-un scenariu desprins parcă dintr-un film sau o piesă de teatru foarte bine regizată, cadeții marșului de instrucție 2019 au primit inițierea pentru a se numi adevărați marinari militari, vrednici să străbata de-acum înainte împărăția apelor de la Polul Nord la Polul Sud și de Răsărit la Apus.

„Ocrotit să fie prin grija mea de furtuni, uragane, cataclisme, întunericuri, stâncile mărilor, de lăcomia rechinelor și a celorlalți moștri ai abisurilor. Să nu fie urmărit de Olandezul Zburător și nici de alte stihii ale mării, să răzbească vicleniei și farmecelor, să nu se lase purtat de sirenele ademenitoare ale mărilor” – stă scris pe certificatul de botez al fiecărui cadet, care, prin primirea acestei taine din tradiția marinărescă, jură pe propria onoare să cinstească împărăția apelor.

SIFLEEA

istoria de dincolo de legendă

Poveștile și legendele apărute în jurul sifleei – fluierul tradițional al marinarilor de pretutindeni – sunt dintre cele mai creative și diverse. Totuși, istoria ne spune că acest fluier special a apărut pentru prima oară menționat pe la jumătatea secolului al XIII-lea, în Anglia. Sifleea este folosită la bordul navelor pentru a transmite semnale acustice privind diferite activități și pentru a da onorul ofițerilor și altor persoane oficiale.

Confecționată din cupru, alamă și nichel, sifleea este compusă din patru elemente distincte, toate cu rădăcini în domeniul nautic:

- partea în formă de bulb poartă denumirea de geamandură;
- tubul prin care circulă aerul suflat la geamandură se cheamă tun;
- buza mai îngroșată a tunului, prin care se suflă aerul, se numește zburătură;
- partea de legătură dintre tun și geamandură este cunoscută drept chilă.

Adesea, pe geamandură și pe chilă vom găsi inscripționate gravuri cu însemne ale regalității, flotei, navei sau diverse simboluri marinărești clasice.

Semnalele acustice date cu sifleea au diferite tonalități în funcție de intensitatea trilului și de modularea, cu degetul, a aerului care intră în geamandură. Se produc în acest fel sunete lungi sau scurte uniforme, sunete care cresc sau descresc în intensitate, scurte sau lungi, triluri sau sunete tremurate.

Forma actuală a sifleei a fost stabilită de amiralul Edward Howard, în jurul anilor 1500, după un model găsit asupra unui pirat. Inițial, sifleea era folosită de ofițerii care conduceau velierele pentru transmiterea către echipaj a diverselor comenzi privind manevrele din arboradă deoarece sunetul său strident se auzea clar printre zgomotele produse

de vânt și valuri ori cele produse de catarge, vergi, vele, scripeți, palancuri și parâme de manevră. Mai târziu a fost utilizată pentru transmiterea tuturor ordinelor pe navă, iar din 1671 este cunoscută ca siflee de manevră sau sifleea gabierului.

Ca însemn de grad onorific a fost introdusă în 1485, fiind un accesoriu reprezentativ al demnității de Lord Mare Amiral al Marinei Britanice. Pe la 1670, Primul Lord al Amiralității Britanice purta o siflee din aur. Ulterior, toți ofițerii însărcinați cu manevra velor aveau câte o siflee de argint.

În timp, sifleea a devenit instrumentul cu care se anunță toate activitățile de la bordul navelor, nu doar cele legate de manevra velor. Astfel, deșteptarea echipajului, servitul mesei, adunările echipajului, lăsarea sau ridicarea ancorei, precum și ceremonialele marinărești sau darea onorului ofițerilor care vin sau pleacă de la bord.

Acest obicei își are originea în modul în care erau ridicați la bordul navelor cu vele ofițerii, atunci când navele erau pe mare

„Sifleea ajunsă să fie folosită pentru transmiterea diverselor comenzi către echipaj, fiindcă sunetul ei strident se auzea clar produse de vânt și valuri”

sau la ancoră în rade și porturi. Pentru aceasta se folosea o plasă sau un coș ridicat de un grui.

Pentru a-i atenționa pe marinarii care ridicau coșul despre faptul că era vorba de ofițeri dar și pentru a stabili din câte trageri de parâmă ajunge coșul la bord, funcție de greutatea celui din coș, se folosea semnalul cu sifleea.

Pentru un simplu ofițer, care nu era prea corpulent, coșul ajungea la bord dintr-o singură tragere, pentru comandanți, care erau mai corpulenți, trebuiau să tragă de două ori, iar pentru amirali, de trei ori. Prin urmare, gabierul de cart îi anunța pe marinarii de la palanc, funcție de cine era în coș, cu unul, două sau trei sunete lungi. De-a lungul timpului, deși au apărut și alte mijloace moderne de comunicare, de la sonerii, instalații de radiofonicare și dare a ordinelor până la stații radio portabile, sifleea nu a dispărut ci a devenit o tradiție.

În Forțele Navale Române sifleea este purtată la gât, cu un șnur, împletit, din saulă subțire, albă, de către șeful de cart.

„Cadet în Forțele Navale“

40 de elevi din clasele a VII-a și a VIII-a de la școlile gimnaziale din comuna Ciurea, județul Iași, au răspuns „Prezent!“ la invitația marinarilor militari de a-și petrece, la malul mării, ultima săptămână de vacanță, în cadrul programului „Cadet în Forțele Navale“.

Vineri, 6 septembrie, elevii însoțiți de primarul comunei Ciurea și de cadre didactice, au vizitat Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. M.m.p. Laurențiu Dragomir și M.m.I Viorel Marcu i-au condus pe oaspeți pe turul de vizitare a școlii, care a cuprins sala tradițiilor și cabinetele de specialitate, dintre care cel mai

spectaculos, pentru elevii ieșeni, a fost cel de marinărie, unde au aflat despre structura navelor militare, lumini de navigație și tehnici de supraviețuire pe mare.

Programul „Cadet în Forțele Navale“ este organizat de Statul Major al Forțelor Navale și Direcția Hidrografică Maritimă, cu sprijinul Primăriei Comunei Ciurea, și cuprinde vizite la instituțiile de învățământ de Marină, activități interactive cu echipajele unor nave militare din portul Constanța, cu scafandrii militari și cu specialiștii Direcției Hidrografice Maritime, pentru stimularea interesului elevilor față de profesia militară.

Debut de an școlar pentru 128 de viitori maiștri militari de marină

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ a organizat luni, 09 septembrie, festivitatea de deschidere a noului an școlar, 2019-2020.

În prezența conducerii Statului Major al Forțelor Navale,

a reprezentanților Statului Major al Apărării, a cadrelor didactice, dar și a părinților și apropiaților, cei 95 de elevi de anul I și 33 de elevi de anul II și-au ocupat locurile în formație și au defilat pe platoul instituției militare de învățământ.

Vizita unei delegații din Turcia

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale a primit marți, 03 septembrie, vizita unei delegații militare din partea navei-școală turce TCG SANÇAKTAR (L-403), aflată într-o escală de trei zile în Portul Constanța.

Suita a fost compusă din patru ofițeri și 53 de cadeți, care au vizitat laboratoarele de specialitate în care se instruiesc viitorii maiștri militari de marină și au aflat detalii despre structura învățământului militar de marină românesc de la instructorii specializați.

TCG SANÇAKTAR (L-403), o navă de desant intrată anul trecut în serviciul Flotei de Antrenament a Forțelor Navale Turce. Având la bord 262 de studenți de la Academia Navală din Istanbul, iar în perioada 02-21 septembrie, nava-școală a Forțelor Navale ale Turciei a desfășurat un marș de instrucție în Marea Neagră.

Escala de la Constanța, care pe lângă activitățile de diplomație navală a cuprins și un exercițiu în comun cu corveta „Contraamiral Horia Macellariu“, este o contribuție la dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre Forțele Navale Române și Forțele Navale ale Turciei, la creșterea încrederii între aliați, la întărirea securității în zona Mării Negre, precum și la dezvoltarea cooperării în domeniul învățământului militar de marină din cele două țări.

Elevii militari, la exercițiul tactic cu trageri de luptă TOMIS 19.11.II

25 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, împărțiți în trei grupe, au luat parte, în săptămâna 16-20 septembrie, la activități de instruire în raioane maritime, alături de maiștri militari și ofițeri, în cadrul exercițiului TOMIS 19.11.II.

Cele trei grupe de elevi militari au fost imbarcate la bordul fregatei „Regele Ferdinand“ (F-221), dragorului maritim „Lt.

Dimitrie Nicolescu“ (DM-29) și corvetei „Cam. Horia Macellariu“ (265), unde au avut posibilitatea de a se familiariza cu echipamentele și tehnica de la bordul navelor de luptă, li s-au explicat funcțiile acestora și au putut opera unele dintre ele, sub atenta supraveghere și îndrumare a maiștrilor militari.

Exercițiul tactic TOMIS 19.11.II, care a inclus trageri de luptă, se înscrie în sfera măsurilor de consolidare a nivelului de

reacție a militarilor români pentru contracararea unor acțiuni ostile în zona litoralului românesc al Mării Negre, contribuind la asigurarea unei posturi robuste de descurajare și de apărare, la granița de est a Alianței Nord-Atlantice. În acest context complex, elevii militari au avut o oportunitate excelentă de a se antrena în condiții reale de luptă și de a înțelege, pe deplin, ce va presupune activitatea lor după absolvirea școlii.

De Ziua Internațională a Mediului Marin, acționăm pentru ape

Un pluton de 20 de elevi militari, din anul I, de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, s-a mobilizat, miercuri, 25 septembrie, de Ziua Internațională a Mediului Marin, pentru a strânge gunoiul de pe plaja și spațiul verde din zona Pescărie, din Constanța.

Activitatea, denumită „Acționăm pentru Ape“, a fost inițiată de Asociația Act for Tomorrow, în parteneriat cu un lanț de supermarketuri

din România, Forțele Navale Române și Administrația Bazinală de Apa Dobrogea-Litoral.

Elevii militari, ajutați și de colegi de-ai lor de la Colegiul Național Militar „Al.I.Cuza“ și de voluntari pentru mediu, au umplut zeci de saci menajeri cu materiale din plastic, sticlă și deșeuri din construcții.

Preocuparea Forțelor Navale Române și a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale pentru protecția mediului este constantă

și se manifestă prin acțiuni de voluntariat și conștientizare, desfășurate pe tot parcursul anului.

Prin participarea la evenimentul „Acționăm pentru Ape“, organizat de Asociația Act for Tomorrow, elevii militari au dorit să transmită un semnal despre importanța colectării selective și a reciclării pentru conservarea biodiversității și a unui mediu marin curat, sănătos și productiv.

Ziua Armatei României în școli

Stimulăm creativitatea copiilor cu ateliere de matelotaj

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu“ a fost vineri, 18 octombrie, promotorul carierei militare și al învățământului militar de marină în fața câtorva zeci de copii de la Școala Gimnazială „Viceamiral Ioan Murgescu“ din localitatea constănțeană Valu lui Traian.

Doi maiștri militari și un elev de anul II le-au explicat micuților cu vârste între 7 și 14 ani, pe înțelesul lor, cu ce se ocupă un militar din Forțele Navale Române, cu precădere un maestru militar de marină și care sunt pașii ce trebuie urmați în educație pentru a dobândi statutul de cadru militar și beneficiile care vin odată cu acest statut.

În paralel cu prezentarea făcută de către cei trei militari, elevii vâlureni au putut urmări proiecția unui clip ce ilustrează principalele caracteristici ale structurilor ce fac parte din marea familie a Forțelor Navale Române, de la militarii care se ocupă de navigația cu vele, la bordul navei-școală „Mircea“, până la scafandri și infanteriști marini.

Deși la o vârstă fragedă, elevii Școlii Gimnaziale din Valu lui Traian i-au asaltat pe maiștrii

militari cu întrebări despre admiterea în sistemul de învățământ militar; au vrut să știe în ce constau probele de selecție și ce materii ar trebui să aprofundeze, încă de pe acum, dacă vor dori, mai târziu să îmbrace ținuta militară.

Activitatea desfășurată cu elevii Școlii Gimnaziale „Viceamiral Ioan Murgescu“ a cuprins și o componentă interactivă, menită să suscite creativitatea celor mici: un atelier de noduri marinărești. După ce au aflat modul de execuție, numele și funcționalitatea fiecărui nod, elevii vâlureni au primit fiecare câte o bucată de saulă și, îndrumați de maiștrii militari, au realizat primele noduri marinărești din viața lor. Entuziasmul astfel generat a creat și oportunitatea unei mici competiții,

în care cel mai rapid elev în a confecționa un nod anume era răsplătit cu o brățară marinărească.

Acțiunea de vineri, 18 octombrie, s-a desfășurat la Căminul Cultural din Valu lui Traian și a făcut parte din seria activităților organizate de Forțele Navale Române cu prilejul Zilei Armatei României în școli. Programul se află la

cea de-a opta ediție și a fost inițiat de Ministerul Apărării Naționale cu scopul de a aduce specificul militar mai aproape de elevi.

„Jur credință patriei mele, România!”

În ajunul Zilei Armatei României, 87 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale și-au luat angajamentul că vor apăra țara, chiar cu prețul vieții!

La capătul a aproape opt săptămâni de instrucție și inițiere în tainele rigorilor militare, a sosit momentul îndelung așteptat de toți cei 71 de băieți și 16 fete, care, cu mândrie și determinare, au rostit, într-un glas, legământul sacru

față de țară și popor.

Întreaga ceremonie a stat sub semnul unei emoții nedismulate, născute din conștientizarea imensei responsabilități ce apasă, de acum, pe umerii viitorilor maiștri militari de marină. Cuvintele încărcate de semnificație rostite în ziua depunerii jurământului militar au menirea de a le călăuzi acestor tineri pașii în carieră, iar rememorarea lor să-i ajute să depășească întotdeauna momentele

dificile.

La acest moment memorabil din viața fiecărui militar au fost martori reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, Statului Major al Apărării, Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și unități, reprezentanți ai autorităților locale și centrale, precum și familiile și prietenii.

Ediția a IX-a

Sesiunea de comunicări științifice a elevilor

În perioada 06-08 noiembrie, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat cea de-a IX-a ediție a Sesiunii de comunicări științifice a elevilor.

Sesiunea a fost structurată pe cinci secțiuni: Electronică, informatică și navigație; Mecanică și electromecanică; Armament; Limbi străine și Științe socio-umane, la care au participat elevi din instituții de învățământ preuniversitar militar și civil. Astfel, invitați la activitatea educațională de la Constanța au fost: elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică, cei ai Colegiului Național Militar „Al. I. Cuza”, Colegiului Tehnic Energetic, Liceului Tehnologic de Electrotehnică și Telecomunicații, precum și elevii Liceului Tehnologic „Dragomir Hurmuzescu” din Medgidia.

Lucrările și proiectele prezentate și susținute joi, 07 noiembrie, au cuprins o arie complexă și variată de teme, pentru care elevii s-au documentat temeinic, sub îndrumarea cadrelor didactice. Fiecare echipă participantă și-a dorit să aducă în prim-

tehnologiei, informaticii, apărării cibernetice și nu numai. De asemenea, elevii au optat pentru tehnici moderne și atractive de a-și prezenta lucrările.

Vineri, 08 noiembrie, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor. Cele mai apreciate proiecte au fost cele ale elevilor Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, Colegiului Național Militar „Al. I. Cuza”, Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, precum și cele ale elevilor Liceului Tehnologic de Electrotehnică și Telecomunicații din Constanța.

De recunoașterea meritelor au avut parte și elevii de la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre, Liceul Tehnologic „Dragomir Hurmuzescu” din Medgidia și cei ai Colegiului Tehnic Energetic din Constanța.

Dincolo de a fi o competiție pe teme științifice, Sesiunea de comunicări are ca obiectiv schimbul de experiență, cunoașterea și socializarea dintre elevi. Mai mult decât atât, întâlnirea elevilor militari de la Sibiu, Boboc și Pitești, la Constanța a fost prilejul ideal pentru ca ei să viziteze Portul Militar și să urce la bordul fregatei „Regina Maria” și al Navei-școală „Mircea”.

101 ani de la Marea Unire, marcați, în pas de defilare, pe sub Arcul de Triumf

În fiecare an, pe 1 Decembrie, sărbătorim Ziua Națională a României, simbolul unui moment crucial din istoria poporului nostru, acela al înfăptuirii României Mari. În continuarea unei tradiții care ne onorează dincolo de cuvinte, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au defilat și anul acesta pe sub Arcul de Triumf, alături de mii de militari din cadrul tuturor categoriilor de forțe din Armata României.

Elevii militari de anul I s-au antrenat, zi de zi, timp de două săptămâni pe terenul de instrucție Ghencea, din Capitală, pentru ca, în cea mai importantă zi a tuturor românilor, să poată genera bucurie și mândrie în sufletele tuturor privitorilor și să aducă astfel un omagiu gloriei care se cuvinte eroilor care au luptat și care au plătit adesea cu viața, pentru realizarea unui ideal de secole al poporului român,

acela de a trăi în libertate și unitate.

În Capitală, detașamentul de elevi al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a fost condus de comandorul Viorel Vasile Roman.

1 Decembrie, la malul mării

Ziua Națională a României a fost sărbătorită și la Constanța, întâi printr-o ceremonie solemnă de depunere de coroane la Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial, aflat în Cimitirul Central și a continuat apoi printr-o paradă a militarilor și tehnicii de luptă, pe bulevardul 1 Decembrie. La evenimentele de la Constanța a fost prezent locțiitorul comandantului Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, Căpitan-comandor Valentin Nae, însoțit de alte zece cadre militare din efectivul unității de învățământ.

Ajutoarele lui Moș Crăciun

UN STROP DE SPERANȚĂ PENTRU O FAMILIE NEVOIAȘĂ

Impresionați de povestea a șase copii abandonați de mamă și crescuți numai de tatăl grav bolnav, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale s-au mobilizat, în preajma Crăciunului și au strâns alimente, haine și jucării pe care le-au dus familiei care locuiește într-o casuță modestă, în incinta Portului Constanța.

Sătulă de neajunsurile zilnice, mama copiilor i-a abandonat la scurt timp după nașterea celui mai mic dintre ei, care acum are vârsta de trei ani. Recent, tatăl, care se străduiește să le ofere micuților o viață cât mai normală și decentă, a primit un diagnostic medical crunt: cancer. Cu toate acestea, el continuă să lucreze zi de zi, pe unde apucă, pentru a limita neajunsurile celor șase copii ai săi.

Cea mai mare este fiica de

13 ani. Pe lângă sprijinul pe care i-l oferă tatălui său având tot timpul grijă de frații mai mici, copila face tot posibilul pentru a ține pasul cu cerințele de la școală. Este clasa a VII-a și visează la o carieră militară. La anul vrea să fie admisă la Colegiul Militar de la Constanța.

Știe că pentru asta trebuie să trateze fiecare materie cu maximum de seriozitate. Frații ei mai mici văd în ea un exemplu și, la rândul lor, sunt conștiențioși în ceea ce privește educația. Tatăl le explică mereu că doar învățătura îi va ajuta să devină oameni mari și să depășească actuala condiție materială a familiei.

Povestea familiei cu șase copii, adusă în prim-plan de elevii militari, a atras atenția mass-media și a unor oameni cu suflet mare, care s-au oferit să îi ajute pe tatăl bolnav și pe cei șase copii ai săi să mai uite, măcar din când în când, de grijile zilnice.

GEST UMANITAR

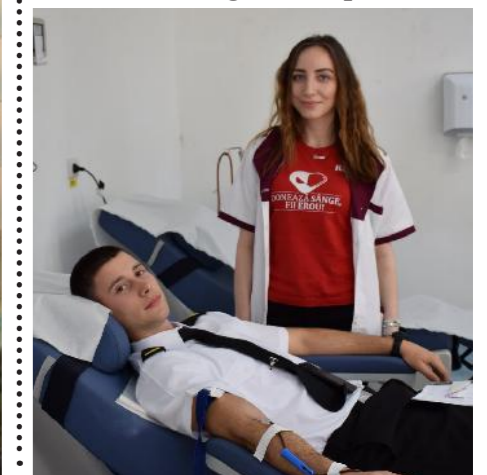

DONĂM SÂNGE DE MARINAR

Un grup format din mai mulți elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a luat inițiativa de a participa, pe data de 5 decembrie, la campania națională „Donează sânge! Fii erou!”, organizată și la Centrul Regional de Transfuzii Sanguine Constanța.

Interesul elevilor militari a fost suscitată după ce un medic rezident și o studentă de anul V de la Facultatea de Medicină din cadrul Universității „Ovidius” le-au vorbit despre importanța donării de sânge, despre utilitatea și importanța aproape nebănuite ale unui asemenea gest de umanitate.

Prin gestul lor, elevii militari au vrut să dea un exemplu comunității că puterea de salva viața unuia sau mai multor semeni ai noștri se află în fiecare dintre noi, ne curge chiar prin vene.

GÂNDURI PENTRU SUFLET

de Andreea VINTILĂ

Unde se duc sentimentele ce nu au fost niciodată trăite?

*Unde se duc lacrimile ce s-au uscat cu atât
dor pe obraji reci?
Unde se duc zilele cu apusul pe sfârșite?
Și unde s-a dus iubirea ce poate cu greu
ne-am jurat-o pe veci?*

*Dar unde te-ai dus tu? Nu îmi spune că iar
mi-ai plecat pe mare...
Și cu dulce durere ți-ai luat adio și umbra
ți-a dispărut mai departe de zare.
M-ai lăsat să trăiesc în valuri ce niciodată nu
au fost izbite de țarm
Mi te-a lăsat marea și-a plecat să mai aducă
alt punct neuniform.*

Am ochii înghețați, stau pe mal și te privesc

*Cu palmele stingând un veșnic nisip ud
Cu sufletul arzând simt cum ochii se
topesc
Când aceleași valuri și chemări eu încă le
aud.*

*Nu mai am apă și nici nisip pe piept
S-a scurs pe lângă mine când tu te ai
înnecat
Un spirit veșnic viu și dezorientat
nedrept
S-a înnecat voit crezând că a secat.*

*Simt nisip în păr și pe veșnicele coate
L-am pus singură acum multă vreme
Să-mi demonstrez că nici sufletele
moarte*

stiu ce ai facut asta vara

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale

Str. Dezrobirii, nr. 80 Constanța 900234

Telefon: 0241.620.978; 0241.655650 –int.241/252

contact@smmmfn.ro

facebook.com/SMMMFnAIM – instagram.com/SMMMFnAIM

www.smmmfn.ro